

Laurits Hansen: Fra man begyndte en Kornlovgivning her i Landet, har vi fra kommunistisk Side altid fremhævet, at en saadan Lovgivning vilde betyde en Fordyrelse af Levevilkaarene for den jævne Befolkning, og det er i høj Grad slaaget til. Vi fik en Kornlov i 1940, som skabte Dyrtid, og som vel er den væsentlige Aarsag til den Spekulation, der er kommet med Hensyn til Landbrugsejendomme, der har bevirket Dyrtid, og som ogsaa rammer Byerne.

Det nuværende Forslag til en ny Kornlov afviger ikke synderligt fra de tidligere. Man gaar stadig væk frem efter den Linie, at det er vigtigt her i Landet at staa sig godt med det store Landbrug og give det et vist Tilskud, medens det er mindre væsentligt, hvordan man forsyner den øvrige Del af Befolkningen. Jeg savner i en dansk Kornlov en Bestemmelse om, at man burde høste Brødkorn paa enhver Landbrugsejendom. Det er ikke fremført i nogen tidligere Kornlov, og jeg finder det heller ikke i denne.

Den højtærede Landbrugsminister bemærkede forleden ved Fremsættelsen, at man maatte forvente, at Brødkornarealerne, eller den Afgrøde, de vil give, blev mindre i Aar grundet paa, at det var vanskeligere at faa saaet Vintersæd sidste Efteraar med det lidt fugtige Vejr. Dette er dog ikke alene Grunden til, at der ikke er saaet Vintersæd omkring paa Ejendommene, men man har ikke i den Grad Lyst til at saa Rug og Hvede, naar man skal aflevere det til 28—29 Kr., som man kan faa op til 60 Kr. for i Frihandel; dette er en væsentlig Aarsag, som jeg tror skulde tages i Betragtning. Naar det fra en vis Side er fremhævet, at man vil pine Kornet ud af det store Landbrug, saa er der ikke ved denne Kornlov tænkt paa nogen som helst Pinsler, men jeg gaar ud fra, at enhver, der driver Landbrug, har Pligt til at være med til at forsyne den øvrige Del af Landets Befolkning.

Vi har i denne Lov faaet nedsat Afleveringspligten med en Femtedel, og det kan vel omtrent beregnes til 150 000 t, men hvorfor har man ikke strøget den allerførste Gruppe eller i hvert Fald Halvdelen af den første Gruppe, der er afleveringspligtig? Det havde været bedre, om man havde begyndt Afleveringspligten ved de 10.000 Kr.s Grundværdi,

saa at Gruppen 8 000—10 000 Kr. blev strøget, og i Stedet havde lagt 5 pCt. paa det store Landbrug. Men naar vi ser paa Afleveringspligtens Nedsættelse, saa maa vi Husmænd befrygte, at en saadan Nedsættelse kan bevirke, at der ikke bliver tilstrækkeligt Korn til Landets Forsyning med Brød og Gryn o. lign., og saa kan den højtærede Landbrugsminister jo selv bestemme, hvor vi skal skaffe det fra. Vi Husmænd ser derfor med nogen Bekymring paa den Bestemmelse i Loven, at man kan nedsætte det Kvantum, der er afsat til Husmændene og til Svine- eller Høsehøld uden for Landbruget. Hvis vi kommer til at mangele saa godt som alle de nævnte Tons, saa vil det vel bevirke, at vi ikke faar ret meget Tildelingskorn paa de helt smaa Brug og ikke ret meget til Grise- og Høsehøldere paa Landet uden for Landbruget. Frihandelskorn til Indkøbspris for Vognmænd — nu skal de købe det som Frihandelskorn, tidligere var det udskrevet — vil bevirke en Stigning i Frihandelskornprisen, det er givet. Men det er lige saa givet, at visse Produkter, som Befolkningen skal have igennem Industrien, vil stige i Pris, for det er ikke Industrien, der betaler Gildet, men det bliver den jævne Befolkning, og hvorfor skal der saa gives en ekstra Pris for en Ottendedel af afleveret Korn? Er det virkelig saaledes, at man skal give 10 Kr. pr. Tønde for at faa Folk til at efterfølge den Lovgivning, der bliver lavet herinde? I Fjor blev de uddelt, fordi man havde udskrevet til Industri- og Vognmandshestene. I Aar er denne Bestemmelse faldet væk, men man vil alligevel fortsætte med at give de paagældende et større Beløb. Er det ikke urimeligt at anvende Pengene paa en saadan Maade? Da vi vel kan vente, at der ret snart kommer en Nedgangsperiode for Landbruget, vilde det saa ikke være klogt at samle disse Penge sammen til Imødegaaelse af de Vanskeligheder, der kommer, frem for at ofre dem nu paa et Landbrug, som jeg ikke er helt klar over skulde være saa daarligt stillet, som det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup nævnte. Jeg har ikke det Indtryk, at det store Landbrug er lige paa Fallittens Rand. Naar man lever paa Landet og udefra ser det store Landbrugs og Gaardmandsbrugets Fremgangsmaader,